

VOIESCII ȘI VEI PUTÈ

	Cap.	Dist.
Pe anul — —	128	152.
Pe șase luni — —	64	76.
Pe trei luni — —	32	38.
Pe o lună — —	11	—

Unu esemplar 24 par.

Pentru Paris pe trimestru fr. 20 —
Pentru Austria „ fior. 10-v.a.

ROMANULU

LUMINEZĂ-TE ȘI VEI FI

Abonamentul în București, Pasagiul Român No. 1. — În districte la corespondenții ziariului și prin postă. La Paris la D. Darras-Hallegrain, rue de l'ancienne Comedie, Nr. 5. Administratoarele ziariului D. Gr. P. Serrurie.

ANUNCIURILE
linia de 30 litere — 1 — leu.
Inserțiuni și reclame, lin. 5 — „

Redacțiunea, Strada Academiei No. 20. — Articolele trimise și nepublicate se vor arde. — Redactorii răspundătorii EUGENIU CARADA.

Lucrătorii tipografiei fiindu-chiamați, mâne, pentru alegeri în companiile lor, și totu d'ua dată fiindu-nă serbătorie populară, St. Pantelimon, ziariul nu va eși Joui.

București 26 Cuptorii.
7 August.

Una din cele mai de căpetenie datorie ale Presei este d'a supune guvernului păsările, trebuințele și cerințele publice ce ea le va cunoște. Guvernul Central nu pôte cunoște totu deuna, la timp și pe deplin bine toate aceste, dacă omenii cei bunți nu vin, precum amu dîsu-o, se i le facă cunoscutu prin petițiuni, prin epistole d'a dreptul (supersise) se'u prin Presă. Acestă datoriă a fiă căruia-celăianu amu amintit-o adesea în acestă foie ș'o mai amintim. Când unu guvern nu este cu tărăi ajutoru de toți cei bunți, și cându nu are în serviciul se'u inteligența tuturor, nu pôte face totu binele ce ar dori. Suferințele ce ne a lăsatu trecutul sunt mari, și numeroșe îmbunătățirile ce reclamă viitorul. Se supie daru fiă căre guvernului păsările și trebuințele ce le cunoște; se-i supie chiaru proiecte despre acele îmbunătățiri. Cându cererile sunt drepte, și prin puțință d'a se satisface, guvernul le va da satisfacere. Și se nu uităm că sunt lucrări ce unu guvern chiaru cunoscându-le nu le pôte face dacă nu se vede susținutu, și une ori provocatu chiaru de opiniunea publică.

Plecându din acestu punctu s'aducem aminte guvernului că porumbul, (păpușoi) pânea sâtenului, s'a perdutu și n anul acesta. În căte-va judecie, mai cu sémă în România de peste Milcov, grâu chiaru nu s'a făcutu. Ar fi bine daru, ar fi credem neapăratu se se înfiinșe magazie de rezervă cu grâu și cu mei, spre a se putè întâmpina pentru anul acesta grosava calamitate ce a bântuitu în anul trecut u parte a țerei. Credem că guvernul ar avè dreptul se cêră de la toți producătorii din fiă care judeci se depue căte ceva din producerea lor în magazine înfiinșate pentru acestă. Mulți din producătorii voru da pôte căte

FOITIA ROMANULUI

UĂ GHICITOARE DIN VIAȚA DE LUME.

Unu sôre luminos strălucia și invita la preumblare pe toți trândavii din Paris. Era în aeru, de și în luna lui Ianuaru, unu felu de suflare ușoară de primăveră. Dupa voioșia cerului, dupe strălucirea luminei, s'ar fi putut crede cine-va la Nizza. Uă mare multime trecea pe bulevard. D'ua dată pe la doue ore, uă plôia amestecată cu nisoriă inceptu a căde asupra orașului, într'ua clipă bulevardul fu deșertu. Asfaltul, bătutu de undă, lucia ca uă oglindă. Rochie frumoșe și pelarie cochete dispăruseră tôte. În acestu momentu uă jună femeia surprinsă de plôia căutase adăpostu suptu pörta unei case din strada Tailbourt, căte-va picături mari de apă, pe cari n'avusesse timp a le evita cu tötă repeziunea fugii sele, pătau mantela sea de catifea. Și-rôiele de plôia vergau atmosfera întunecată, pirașul inflatu de plôia devenia torinte și se versa pe trotorii, nisce mice valori ameninșau pörta, în care vântul șuera; piciorul fugitive începea a bate cu impașinșă pavitura muiată. Plôia cădea necontenit. Trăsurile ce d-na de Nailhac vede pe strată treceau cu repeziunea

ceva fără plată, și toți voru da de bună voiă luându bonuri ale tesaurului cari se voru plăti treptatu prin producerile anilor viitori. Nici unu producătoru nu se va putè opune la acestă, fiindu îndatorat u a o face și ea omu și ca proprietariu. Ca omu, nici unulu nu va priimi a vedè pe semenii se'i murindu de fôme; n'o va priimi nici din punctul de vedere alu interesului. Tciu toți acum că fômetea aduce desperare, și cându unu popor cade în acea desperare, vai de națiunea aceea-a, vai de proprietarii acei națiuni. Seiū toți că fômetea aduce felurite bôle epidemice, ș'acele bôle seceră apoi și pe cei avuși, și copilașii lor, căci prevedința a voitū ca ori ce reu ne-vindecatu de cei cari putè se-lu vindece s'aducă cu sine și pedepsa. Seiū toți în sfârșitu că proprietățile ai căroru locuitori suferă, și moru de fôme, aducă ruina proprietarului, ș'adesea a națiunii întregi. Proprietarii daru, din tôte puncturile de privire sunt datori a priimi ș'a contribui cu fericiro spre a se putè lua îndată măsura ce o propunem ș'o supunem la aprețoarea lor ș'a guvernului.

Vorbindu de moscenirea ce ne a lăsatu trecutul s'aducem aminte guvernului c'ar fi bine se ordină se re-ncepă cercetările despre abuzurile trecutului. Ce s'au făcutu cu banii magasielor de rezervă vindute; cu banii tunurilor, puscilor și altor asemenea contribuțiuni, ce se făcură necontentitu în cei doui din urmă ani, între cari sunt, ș'acei cari s'au adunatu suptu numele de ajutoru pentru inundași. Uă comisiune în fiă-care judeci, compusă de cinci din bărbăți onorabili ai locului, va descoperi adeverul și astu-felū guvernul actualu va avea fericiro a da uă mare satisfacere moralității publice.

Din afară n'avem astă și alte sci-ci de cătu uă contribuțiune silnică ce o pusese Prusia pe orașianii din Francfort, dupe ce acești-a pentru a doua ôră au protestatu ș'au refusat d'a se

fulgerului, nici una nu era gôlă. — Cu tôte astea nu potū sta aici plină mânel — cugeta ea. Pe cându se uita în aeru, uă trăsura se oprî d'ua dată înaintea porței dupe ce trecuse unu momentu înainte; unu june cu figură distinsă se coborî, se apropiă de d-na de Nailhac, și salutându-o:

— Voiți se permiteți unei persône care a avut onôre d'a vă întâlni la d-na de La Roque d'a vă oferi trăsura sea? dîse elu.

— Domnule de Bois d'Arci, iți mulțămesc, răspuse d-na de Nailhac, voiă aștepta, trebuie se trecă vre una pe care s'o potū lua.

— Dacă ar sosi vre una liberă, tôte persônele ce vè încongiuur, dômna, s'arū repezi spre dînsa; ar fi unu adeveratū asaltu. Aici sunteți ca nesce naufragiați într'ua insulă desertă, puî luntrea mea la dispozițiunea d-tê. Dupa ce veți sfârși navigarea mi-o veți inapoia.

D-na de Nailhac aruncă iarăși ochii spre ceru; nu vedu de cătu nourî din cari plôia cădea în valuri.

— Domnule, dîse ea, suntū învinsă de potopu, daru, dacă priimescū unu locu în trăsura d-le este numai cu condițiunea că veți păstra pe celu-

supune, s'a amănatu de către guvernul Prusianu.

În cea-a ce ne privește și mai d'a dreptul, Monitoriul nostru reproduce unu articlu din ziariul *Memorialele diplomatice*. Reproducem și noi, dupe *Monitoriul*, acestu articlu, fiindu că conține frumoșe învățăminte pentru noi; vedendu cum străinii aprețuiesc cele ce dobîndirăm și ce avem a face, pôte că vomu înțelege mai bine și norocul ce avurăm și datoriele ce avem spre a putea mînșine cea-a ce amu cășigatū, și redobîndi ce ne mai lip-esce.

După *Journal des Débats*, iată ce s'a otărîtu la Nicolsburg ca basi ale preminărilor păcii:

„Confederațiunea germanică constituită de congresul de la Viena în 1815 va fi considerată că disolvată; se va forma uă Confederațiune între statele de la Nord ale germaniei suptu președința și înalta direcțiune a Prusiei. Prusia va avea comandamentul superioru alu armatelor de mare și de uscatu ale Confederațiunii Statelor de la Nord și o va reprezenta în raporturile sele cu puterile străine. Cătu pentru Statutele de la Sudu, fiă care dintr'insule își va păstra autonomia și întreaga sea independință și voru fi libere d'a se lega între dînsule prin tratate se'u chiaru de a constitui uă Confederațiune, care va fi Confederațiunea Statelor de la Sudu.

„Provinciile germane din imperiul Austriei nu voru mai face parte din Germania și va fi liberu guvernul imperiale d'a stabili, ori cu Confederațiunea de la Nordu ori cu Statutele de la Sudu, ori cu confederațiune astorū Statute de se va forma, raporturi și relațiuni ce voru gâsi de cuviință pentru interesele lor respective și în măsura acestorū interese.

„Regatul Saxoniei e menșinutū în tötă întregimea lui; elu va face parte din Confederațiunea de la Nordu.

„Ducatele de la Elba (Schleswig și Holstein) se dau Prusiei cu care voru fi incorporate, afară de uă bucată de la Nordul Schleswigului, care se va inapoia Danimarcei.

— Dômna, voiū face ca acelu gențilomū svețianu pe care regele Ludovic XIV l'a angăgiatū a se urca elu înainte în trăsura sea; me voiū supune.

D-na de Nailhac luă brașul d-lui de Bois d'Arci și trecu trotoriul cu unu repede aventu. — Unde trebuie se ordonū ca se vă conducă? dîse d-lu de Bois d'Arci.

— La mine, răspuse d-na de Nailhac.

— Strata d'Aguesseau 97, strigă cu-cierulū d-lu de Bois d'Arci.

— Al cugetă d-na de Nailhac, elu scie unde seșu.

Așeșu unu lêngă altu, ei vorbiră de mai multe persône cu cari aveau relațiuni comune și mai alesu de d-na de La Roque care parea de căt va timpu că ere ôre-care intristare. Trăsura mergea ca vântul; în dece minute ea străbătu distanța care desparte strata Tailbourt de strata d'Aguesseau și intră suptu gangulū unu ospelū. D. de Bois d'Arci se dede jos și oferi mâna d-nei de Nailhac. După ce i mulțumi, întorcându-se: — Domnule, îi dîse ea, în tôte marșile suntū acasă; de voesci se vil a lua uă cês-că de cenū, și o voiū oferi cu mare plăcere.

D. de Bois d'Arci se inclină. — Dômna, replică elu, v'ășu pune pôte în nece-

„Regatul Hanovrei este menșinutū; daru uă parte din provinciile sele de la Sudu va fi anexată la Prusia.

„Marele-ducatu de Hesse-Darmstadt e menșinutū în tötă întregimea lui; elu nu va face parte din Confederațiunea de la Nordu.

„Vorbindu-se de electoratul de Hesse nu s'a dîsu de cătu că nu se scie încă sicuru sôrtea ce i se păstrăz; se crede că nu s'a luatū nici uă otărîre în privința sea, cea ce însemnă că Prusia remâne liberă a face ce i va plăcea cu electorele. Se pare că cauza acestu principe, care prin elu însuși nu inspiră nici unu interesu n'a fostu apărâtă de nimeni și pușin le apăsatu la toți de moștenitori se'i cari suntū niste colaterali fôrte depărtați.

„Nu se vorbește asemenea nimicu de orașul Francfort, de cătu numai că Prusia ține a-lu avea în Confederațiunea de la Nordu, la care ține prin situațiunea sea geografică și mai are deja orașele Hambourg, Brema și Lubbeck, cari cu Francfort compunū grupa orașelor libere cari formū a 17-lea curie în vechia Confederațiune.

„Persône cari de ordinari suntū bine informate credū că Prusia va garanța imperiului Austriei integritatea imperiului se'u, afară de cea ce privește Venezia; cu Prusia a anunșatū intențiunea de a reclama de la Austria uă indemnitate pecuniară pentru cheltuelile de res-b-lu, că a datū chiaru se se înțelgă suma acestei indemnității și că cifra e atātu de mare în cătu acestă cerere a fostu considerată ca unu preștū spre a aduce ruperea negocierilor; se pare că acestă cestiune a fostu lăsată la uă parte ca multe altele, și că va face obiectul unei adînci cercetări în conferințele, cari se voru deschide mai târziu pentru discutiunea și redacțiunea articloilor tratatului de pace.

„D. Von der Pfordten, ministrul afacerilor străine alu regelui Bavariei a acedatū la armistiū atātu din partea Bavariei cătu și din partea celorlalte Statute de la miad-și, — regatul de Wurtemberg și marile-ducate de Bade și de Hesse-Darmstadt; — de unde se pôte induce că s'a recunos-

șitate d'a mi-o oferi adesea, de nu m'ășu teme se trecu dinaintea d-vôstre de usurariu... Pre cătu voiū putea, voiū usa fără se abusezū.

Singuru în trăsura, în locul chiaru pe care-lu ocupa cu unu minutu mai înainte d-na de Nailhac, d-lu de Bois d'Arci nu putu a nu se gândi la dînsa.

— E de totu plăcută, cugetă elu, e cea ce se pôte chema uă cochetă ingeniă... unu suris de copil și ochi de femeia.

În acelu-ășu minutu suvenirul d lui de Bois d'Arci, alu caracterul se'u amabile, conversațiunii sele viă și animată, ocupa mintea d-nei de Nailhac.

— Cumu se face, se gîndi ea, că până acuma n'a avutū încă dorința d'emî fi prezentatū?... este camu uă impertinșă. — Intrându la dînsa, d-na de Nailhac, își aruncă ochii într'ua oglindă. — Vina cu tôte acestea nu e a mea, adause ea.

Se întâmplă că a doa-și după acea în care Parisul fusese de uă dată inundatū se fiă tocmai uă marșă. D. de Bois d'Arci se afla la Teatrul Italianu. l se păru că se cîntă prostū. — Dacă m'ășu duce la d-na de Nailhac? cugetă elu — Unu cartu de oră mai în urmă elu intră în ospelul din strada d'Aguesseau. D-na de Nailhac, care vor-

cutu că e necesariu ca tôte statele interesate se fiă presinși și că e imposibile se se facă ceva regulatū fără ele. Acestă este unu omagiu adus ôre-căroru principie de dreptū publicū pe care le amu amintit de mai multe ori și cari suntū scutul statelor mice în contra lăcomiei vecinilor mari și alu învinșilor contra esigintelorū învingătorilor.

În ședința din 24 Iuliu, primariul Wieneni a datū sémă consiliului comunale de audiința ce avusese în ajunū de la imperatū, pentru al presinta adresa orașului Wiena.

D-lu primariu s'a espresū în termenii următorii:

„Amu avutū onôrea se presintū imperatului, în numele consiliului, Adresa ce ați votatū. Maiestatea Sea a bine voitū se'mi facă responsulū următoriu; (citesce responsulū).

„Sciū că responsulū Maiestății Sele a produsū uă consternare generale între poporațiunea capitaliei. Se pare că cuvintele Maiestății Sele au fostū interpretate într'unu sensu care ar pune la îndouială patriotismul și devotamentul poporațiunii. În întelgere cu cei doui primari supleanși, m'amū creșutū datorū se cerū, astă-și, uă nouă audiință care ne a fostū acordată îndată.

Marturi suntū colegii mei supleanși, că amū făcutū M. Sele, cu tötă francheșă care cuvine primelū magistratū alu capitaliei, unu raportū fidele și adeveratū (bravo) asupra situațiunii și consternării orașului.

„Amu aritatū M. S. că poporațiunea Wieneni, și mai cu sémă consiliul comunale, au făcutū tôte sacrificiele posibile în zilele din urmă.

„Mi'amū permis se aritū Maiestății Sele că fiorinul ce se dă ca ofrandă în acestu timp de desperare și de stagnațiune, acivalză de sicuru cu sute de fiorini oferiti în unu timp de prosperitate. (Bravo Intusiasti).

„Amu aritatū M. S. că poporațiunea Wieneni a datū probe de patriotismul și devotamentul se'u nu numai contribuindū la formațiunea corpurilor de voluntari, ci încă mai cu sémă dândū

bia cu unu amicū din copilăria numitū d-lu de Bré, reși vârandu-lu.

— Iată mântuitorulū meū, dîse ea cu veselie.

D. de Bré, care cunoscea pe d. de Brois d'Arci fi strinșe mâna. Îl observă ca și pe d-na de Nailhac pe când schimbuă căte-va cuvinte. — Mântuitorulū ei l își dîse elu; acuma rămîne se se scie care din doui va perde pe celu-laltū.

D-lu de Bré era din acei omeni cari prevēdu catastrofele de departe. La acestă epocă, în 186., Odette de Nailhac trecea cu dreptū cuvēntū de una din cele mai plăcute dômne de casă din cartierul Saint-Honoré. Ospelul se'u era locul de întâlnire alu unei companii amabile și alēsă. Era uă onôre a fi invitatū și cându cine-va apucase se calce pragulū porței nu putea se nu se mai întorcă atrasū de unu farmecū ale cărui elemente ce-lu compuneau, nu putea se le înțelgă, daru pe a căru influință era peste puțință se n'o simșă. D-na de Nailhac avea atunci două-deci și optū de ani aprôpe, ea fi murturisă fără se ascundă nici uă lună măcarū; era d'ua taliă miq'lociă; amicele susțineau chiaru că era mică. Elegantă și grațioșă fără silinșe, mlădiôsă în mișcările sele,

cu grăbire toate darurile posibile în bani și în valori pentru întreținerea soldaților; în fine, ce e mai mult, ea a primit în casele seale pe răniți pe cari îi trata ca pe adevărații ei copii.

„Amu arătat de aseme M. S. că, în circumstanțele dificile în cari ne aflăm, consiliul comunale nu s'a mărșăluit în a îndeplini datoriile cari revin membrilor sei, neglijându chiar îngrijirea proprietăților lor interese. De cătu-va timp guvernul a asorbit, într'ua măsură extraordinară, activitatea consiliului comunale, dându îngrijirilor noastre administrațiunea caserilor publice ale regiilor spitalelor, în eventualitatea unei invasiuni străine. Nici unul din colegii noștri nu s'a îndoit unu singur moment de a asuma aceste grele obligațiuni.

„Amu declarat expresu M. S. că în calitatea mea de primar al orașului Wiena, credeam de datoria mea de a face cunoscutu M. S. durerosă impresiune ce a produsu răspunsul seu între populațiunea Wienen. Amu făcutu se se observe că pozițiunea mea era cu totul alta de cătu aceea a unui funcționar și chiaru a unui ministru amu adăugat că nu numai eram obligat se păstrezi legăturile de simpatie și de loialitate între burghezie și curtea imperială, ci încă avem datorii de îndeplinire în fața burgheziei, și că asuam asupra-mi responsabilitatea astor datori în fața lui Dumnezeu și a conștiinței mele, neascundându M. S. dispozițiunile poporului. (Bravo repetiți).

N'amu lipsitu de a atrage atențiunea M. S. asupra faptului că numai afacerile politice actuale au provocat în fine temeri în populațiune și că, dacă sacrificiile seale nu erau destule de importanță, lucru la care nu se accepta, cauza trebuie se fi atribuită lipsei și desperării locuitorilor.

„M. S. după ce ne au ascultat cu grațiositate, a demnat a ne răspunde:

„Nu m'amu îndoitu nici un dat și sunt convinsu despre devotamentulu și patriotismulu populațiunei Wienen „mai cu seamă în aste momente dificile „cari apasă asupra Statului ca și asupra Capitaliei!”

„M. S. a demnat se ne congedieze.”

Oratorele tăcu, foarte emoționat. Adunarea se sculă de pe la locurile ei și părăsi în tăcere sala. În coridore consilierii fură cu căldură aclamați de mulțime, și primarul a trebuit se fugă, de triumful ce-lu accepta la eșirea lui, eșind din ospelul de orașu prin uă altă ușă. Cuvintele lui repetite din gură în gură, erau cunoscute totu în același moment în totu orașulu. (Presse).

DREPTULU DE INTRUNIRE.

Amu promis că vom trata în parte câte-va din drepturile și libertățile, ce ni sunt garantate prin Constituțiunea în vigore, pentru ca se arătăm întrebunțarea ce putem face cu dinsele și folosele ce putem trage din ele. Incepem astăzi cu dreptulu de Intrunire, cel mai prețios, după noi, și care este meritul, de'lu vom sci întrebunța, a da rōdele cele mai abundinți, rezultatele cele mai strălucite. Și în adevăr, la uă națiune încă tină, cumu este a noastră, unde instrucțiunea n'a fostu mai de loc respindită și cei cari sci citi sunt forte puțin numeroși, unde gustulu de citire lipsește cu totul, mijloculu cel mai puternic pentru a însula ideile cele sănătoșe și cunoscințele indispensabile pentru ori ce cetățianu, este cuvintulu și acestu-a fără libertatea de Intrunire, nu pōte avea nici uă acțiune. Căndu cetățianulu are dreptulu, cumu ilu are acuma, fără autorizare prealabile, a se aduna, a discuta, a desbata asupra pāsurilor seale, asupra trebuințelor lui, putem lesne se ne închipuim cătu lumină pōte eși din asemenea discusiuni libere, și ce rol important pōte juca cuvintulu în asemeni adunări. Și cei ce cistigă mai multu din aste desbateri publice, dacă voru fi bine conduse, suntu acei-a cari nu se potu bucura de binefacerile libertății presei, acei-a, ale căroru mijloce nu le permitu se cumpere uă carte se se aboneze la unu diariu, și acei cari n'au priimitu instrucțiunea pentru a sci citi și înțelege pe acei-a cari scriu; săracii și cei fără-carte, poporul, cu unu cuvintu, va putea și elu se se luminez, se și satisfac trebuința sufletulu, se dobindescă pânea morale.

Pe lângă aceste-a, din câte se va dice de unulu și de altulu, cetățianulu își va putea forma uă opiniune a sea și astu-fel se va nasce *opiniunea publică*, care va face ca poporul se nu mai pōtă fi jucat în ori ce timp și de celu d'ntiu venit. Căndu cetățianii voru cunōșce adevăratele principie de dreptate și de libertate, căndu voru sci se prețuiescă omenii, negrul nu se va mai putē face alb și miserabili nu voru mai trece de omeni onesti. În țilele noastre putem cu lege destule exemple pentru a arăta la câte rele este espusă uă societate, care nu scie prețu lucrurile și judeca pe omeni, după adevărate loru valōre.

De amu avea uă opiniune publică

ia unu aeru de modestă, dăndu din capu. — E adevăratu, dicea ea, daru s'a uitat se se chīame fee la lēganulu meu și ea mi-a datu mână cari nu suntu frumoșe.

Toți protestău. Nu suntu frumoși nisce mână atāt de nice atāt de albe și așa de bine făcute! E unu blasfemiu.

— Blasfemiu cătu ve va plăcea, răspundea d-na de Nailhac; tōte aceste madrigaluri nu le facu se nu fie urite. Dacă de la avantajiele fisice trecea cine-va la calitățile morali, descoperrea în d-na de Nailhac unu caracteru neschimbătoriu cea-a ce este unu fenomen în Paris, orașulu unde nervele suntu atāt de slabe. Cumu o vedea cine-va primevera astu-fel u găsia și tōmna; plōia sau vântulu n'aducea nici uă schimbare. Din gura sea nici uă dată nu eșia vorbe atingătoare sau observări reuțicioșe. Nu'i plăcea de locu confidențele pe fide cari suntu atāt de obișnuite în adunările din lumea cea mare; ea nu se bucura asemenea de micile nenorociri ce se întâmpla amicilor ei intime. Ea avea spiritulu amabile, deschis, bine voituri și unu aeru de lene care îi da unu ōre care farmecă și originalitate; nici unu felu de prețuțiune nici uă paradosă, și nu-i plăcea a face paradă de sentimente.

desvoltată și luminată, aru cuteza ōre se ridice astăzi glasulu și se se dea de patrioși, acei mișei cari de un-ă țămăiu și cântău pe cei ce ne-au furat, ne-au sploatat în totu modulu și ne-au adus în astă stare deplorabile, de nu mai scim ce se ne facem capulu? Aru mai avea ei nerușinarea se se puă în apărători ai binelui și ai dreptății, căndu aru fi siguri că noi ținemu socotēlă de trecutulu și că nu putem de cătu dispregui pe cei ce au fostu complici reului și ai nedreptății? Aru îndrăsnii se vorbescă în numele libertății, căndu aru avea convingerea că noi n'am uitat că ei au bătulu în palme și au cântat imnuri de bucurie căndu libertatea se înabușia, cuvintulu i se punea lanțuri și presa se arunca în pușcări? Nu, dacă opiniunea publică ar fi formată la noi și de ar fi, mai ales, deprinsă a se manifestă, nu amu avea plăcerea unu atāt de scārbos spectaculu. Mișei ar răminea în întunecă, glasulu lor aru amuși, și cetățianii n'arū mai fi exploatați.

Se ne silim, daru, a ajunge se cunōșcem, cui se dăm încrederea noastră și de cine trebuie se ne temem; căci cunōșcīa omenilor onesti, demni și capabili este indispensabilă pentru unu cetățianu supt unu regimē constituțional reprezentativ. La acestu rezultat nu putem ajunge de cătu numai prin libertatea intrunirilor. Fără acestu dreptu suveranitatea poporului este uă literă mōrtă, căci elu ne putându avea mijloculu de a cunōșce pe acei-a căroru trebuie se le delege astă suveranitate, ne sciind ualege pe acei ce au se reprezintă voința sea, va fi totu-de una la discrețiunea guvernului, care nu i va pune în mână de cătu unu biletu cu persoanele, ce scie bine, că au totu interesulu a nu-lu controla. Și astu-fel unu singurul alegatoru, cumu amu vedu o supt regimulu trecutulu, va fi guvernulu și reprezentarea națională va deveni uă chimēră. Prin dreptulu de intrunire, însă, alegatoriulu putându-se aduna în libertate pōte discuta nemele ce i se pune înainte, pōte se-lu judece, se-lu aprețieze și se dea votulu seu acelu-a care a fostu mai multu susținut și mai puțin combătut. Discuțiunea persoanelor aduce și p'acea a principielor ce ele profesă, și nisce asemeni desbateri nu potu de cătu a lumina pe cetățieni și a-i face se susție credințele politice cele adevărate și bine-făcătoare.

Pe lângă acestea, numai astă ma-

D-na de Nailhac, nu cunosea uritul și acesta nu era una din cele mai mici singularități ale seale.

Odetta rămăsese veduvă la 25 de ani, ca uă stare care îi permitea se trăiască în voiă în lumea cea mai strălucită din Paris. Ea n'avusescū ipocrisia d'a plinge nici prea multu, nici multu timpu pe D. de Nailhac. Cei ce cunoscuseră pe bărbatul seu spuneau că era unu omu ipocondru, care se căuta de reumatismele seale, vina în intervalele acceselor și avea mare plăcere pentru agricultură. Contra obiceiulu acelor-a care se ocupă cu dīna, elu avea moșii mărețe și forte bine întretinute. Iși punea tōte silințele seale. Uă răcolă căpătată la uă vânătoriă l'a curățit între țile. D-na de Nailhac căreia i lăsase tōtă starea cu condițiunea d'a nu vinde nici castelulu, nici păminturi, purtă doliu cu cuviință și trecu de la līnă la mătase și de la negru la nuanțele deschise prin gradațiuni succesive și cu unu gustu alu căru secretu numai Parisianele ilu au. D. de Nailhac era cu 25 de ani mai mare de cătu femeia sea. Elu uă făcuse fericit pe cătu îi fusese permis se o facă. Ea pestrase uă suvernie care o tōte mergea spre uitare; până aci mersese recunoscīa ei.

nifistare a voinței noastre, oficiale amu putē dice, de multe ori nu este suficiențe pentru a ne garanta uă bună guvernare și uă înțeleptă administrare. Sunt lucruri de detaliu, sunt fapte ale momentulu, cari nu putem se acceptăm se fie judecate de represintanții noștri legali; căci aru fi pōte uă întârziere prejudecabilă intereselor și drepturilor noastre, guvernulu trebuie înscințat la timp și cetățianii, adunându-se în linisce, potu lua măsurile ce voru găsi de cuviință și cari nu voru fi contra legilor, pentru a dobindi de la guvernulu satisfacerea dreptelor lor cereri.

Avantajiele ce ne asigură libertatea intrunirilor, sunt daru imense. Pentru ce se ne bucurăm, însă, de dinsele nu este de ajuns se ne mulțumim, se ne felițăm că dreptulu de intrunire este înscris în Constituțiune, acesta nu ne aru ajuta la nimic, elu trebuie tradus în faptu și executat, aceasta pe noi ne privește. — Se ne grăbim, daru, a arăta că merităm libertățile ce amu dobândim. Mii de interese sunt astăzi în suferință, cu mii de greutăți avem a ne lupta; tōte trebuie se ne atragă cea mai serioasă atențiune a noastră și se provōce discușiunile și desbaterile cele mai luminate.

Se nu uităm, cumu s'a mai disu în numerulu acestei foi din 24 Iuliu, că:

„Libertatea la noi este uă trestie abia de erī născută; ș'acestu lucru atāt de nou, totu de una fringătoriu, nici uă dată nu este mai în pericol de cătu în momentulu căndu credem că-lu posedem mai bine. Trecutul totu se armă și lucrăză necontentu contra ei; pentru ca se scāpăm trebuie uă națiune care se n'adormă.”

VULTURESCU.

Publicăm cu plăcere următorulu proiectu de lege pentru organizarea armatei în România, ce ni s'a trimis de D-nulu Colonelu Manu. Domnia sea ilu supune desbaterilor publice; atragem, daru, atențiunea unei lucrări atāt de importante.

PROIECTU DE LEGE

pentru

ORGANIZAREA PUTEREI ARMATE IN ROMANIA.

PRELUCRATU DE COLONELU MANU.

CAP. I.

Basele Organizării.

Art. 1. Totu Românulu este dator a face parte din puterea armată a României.

Art. 2. Puterea armată din România coprinde:

Veduvă, bogată și fără copii d-na de Nailhac era atrăgătoare, pradă pentru acei juri celibatari care străbatu silonele Parisulu ca undițele ape turbure ale unu lacu; daru ori cătu de mare a fostu dorința lor, nici unulu nu putuse se o facă se-și pērdă independința sea. Spiritulu, curagiulu, reputațiunea, seducțiunile născeri și ale pozițiunilor cele mai pismuite, farmeculu unei amōre sincere, tōte fuseseră fără putere asupra ei. Odetta vedea pericolulu și se espunea fără temere, fără paradă, și nu cădea, uși i reminea deschisă la toți pretendenții căroru tăiasse ori ce speranță. La toți le făcea acea-și priimire. Cei cari nebunise mai mult după dīna, nu se mai întorceau; ea nici nu se mai gândia la dīni și acesta fără silințe. Cei ce caută pretundenți lucruri misterioșe, crezuse unu moment că ea avea vr'unu sentimentu profundu, secretu, inalterabile, vre-o pasiune ascunsă pentru vre unu necunoscutu. Acestă mare linisce, care aducea aminte recea nemiscare a locurilor îngropate în tăcerea pădurilor vergine, se părea imposibilu într'unu sufletu așa de june. Evidența însă făcu se nu se mai înșele nimeu. Viēta Dōmnei de Nailhac era transparentă cu cristalulu; ea nu iubia.

Ostirea.
Milițiile.
Flotila.
Glōtele.

Art. 3. În capulu puterei armate a României se află Domnitorulu.

Art. 4. A. Ostirea se sub-imparte în:

a, Armată permanentă.
b, Reserva ieī.
c, Sporulu ieī.

B. Milițiile coprinde:

a, Dorobanții.
b, Gendarmii.
c, Pompierii.
d, Garda Națională.

C. Flotila se sub-imparte în:

a, Flotila permanentă.
b, Reserva ei.

D. Glōtele coprinde toți omenii între 17 și 50 ani ne făcēnd parte din nici unulu din elementele de mai susu.

Art. 5. Ostirea, Flotila și Dorobanții sunt armata țerei.

Gendarmii sunt trupe polițienesci.

Pompierii au scopulu loru determinat prin denumirea loru.

Garda națională și glōtele sunt destinate în casuri de rebelu extraordinare la apărarea căminulu loru.

Art. 6. Tânărulu român se celu naturalizat român, începe a face parte din puterea armată îndată după anul în care a împlinit vârsta de 20 ani.

Unu străin nu pōte fi admis în puterea armată a României de cătu printr'ua lege specială.

Art. 7. Armata permanentă și Flotila se recrutează din:

a, Tinerii care se destină carierei militare.

b, Inrolări de bună vōe.

c, Recruți ai contingentulu anualu în vârstă de la 20—25 ani.

d, Voluntarii pe unu anu cu îndatorire a se echipa din propriile lor mijloce.

e, Reangajați.

Art. 8. Regulamente pentru instrucțiunea armatei voru fixa condițiile ce trebuiesc îndeplinite și cunoscințele ce trebuiesc cerute de la cei ce întreprind cariera militară pentru înaintare.

Legea recrutării determină regulile ce sunt a se păzi la inrolări de bună vōe, la recrutări, la scutiri, apărare, substituțiune, înlocuire și reinscriere.

Legea casei de dotație determină dispozițiile pentru reangajare.

Art. 9. Milițiile sunt determinate prin Legea Dorobanților,

— Gendarmieriei,

și a — Guardiei naționale.

Art. 10. Regulamente speciale voru determina întocmirea și adunarea glōtelor.

Cei cari o cunoseau mai bine nu o înțelegeau; și pōte ca dacă nu sciau ce se credea era tocmai din cauza simplicității chiaru cu care ea se arăta cea ce era. Peisagiile cele mai neacidentate sunt acelea, ale căroru linii sunt mai anevoe de circumscriș și contururile mai greu de luat; nici unu reliv nu cadru pentru a i determina caracterulu. Se pōte coprinde aspectulu și mișcarea pitorască a unu munte a căru priviro măsură înălțimea și străbate în abisuri; nu se pōte preciso însă monotonia unei câmpii ale cărei ondulațiuni se pērd în spațiu. În fiă-care di pe la 4 ore Odetta se află a casă; ea găsia tapiseria începută totu în acelu-așu locu, pe masă cartea deschisă de demințe, și pe piano notele seale favorite. Avea totu-dē una uă mulțime. Uă repede priviro încredința pe ori cine ca stăpînă casei avea gustu. În mijloculu unor mobile bine alese; încungurată de obiecte de artă cari aveau uă valōre reale, cu degetele pe piano seu cu unu volumu în mână, Odetta astepta vizitele fără nerăbdare. De nu venea nimeni, bine; de unu mai sta ușa închidându-se și deschidându-se totu bine. Timpulu fugia cu acelu-așu șboru. (va urma).

CAP. II.

Despre Ostire.

A. Base Generale.

Art. 11. Toți tinerii clasei tragă la sorți.

Contingentul anual se ea după numărul sorților.

Numerile mari care au ramas, cel amănăți pentru un an, scl. se înscriu în capul foiei anului următorii înaintea acestuia și intru înaintea lor, în armata permanentă.

La casă de a nu ajunge numărul tinerilor spre a acoperi contingentul anului, locurile neimplinite rămân vacante.

Art. 12. Toți tinerii contingentului anual au a servi în armata permanentă 4 ani sau de la vârsta între 20-25 ani până la 24-29 ani. — Apoi ei trec în rezervă, unde stau 2 ani.

In fine din rezervă în spor, din care fac parte până la vârsta de 40 ani.

Art. 13. Déca din vre un mod iletal ore-care, vre-un individ nu a intrat în armată până la 25 ani, el va completa cei 6 ani ai activității și reservei chiar poste vârsta de 29 ani.

Art. 14. Pentru acei tineri cari au fost instruiți în școlile speciale militare, străine sau naționale, cu cheltuielile Statului, se calculează durata serviciului activ astu-fel încât să se socotească 2 ani de serviciu pentru un an de studiu.

Acestu serviciu nu poțe ansă nici uă dată trece peste totu peste 9 ani, inclusiv ani de serviciu legalu.

Apoi tinerii respectiv trec la rezervă, sau spor în raportu cu legea de faciă.

Art. 15. Tinerii cari se destină carieri militare pentru înaintare, cei ce se înscriu de bună-voe, exonerării, apărării, substituiții, înlocuiții, voluntari, fac parte din rezerva armatei atătea ani pină implinesc vârsta fixată la tit. 12.

Apoi ei trec în spor.

Art. 16. Efectivul armatei permanente se votează de Cameră și Senat și se încuviințează de Domn.

Elu este pe picioru de pace sau pe picioru de resbelu.

Art. 17. Oamenii cari fac parte din rezervă sau din spor, servu a implini locurile pină la efectivul armatei, cându este pusă pe picioru de resbelu.

Restulu întocmesce trupele prăvădute la art. 35.

Art. 18. Uă anume lege va determina modul remontării cailor.

B. Autorități militare.

Art. 19. Ministeriul de resbelu suptu unu Ministru Secretaru de Statu, militaru sau civilu, este autoritatea militară superioară, care directeză și administrează totă puterea armată a României, conformu legilor speciale ale țerei și după ordinile Domnului.

Unu regulamentu speciale va fixa supt-impărțirile, cadrele și atribuțiile Ministeriului de Resbelu.

Art. 20. Stat-maiorul generalu se compune din Generali de divizie și brigadă, destinați a comanda divisiile și brigadele mobile și divisiile teritoriale.

Regulamente speciale voru determina atribuțiile și îndatoririle lor.

Art. 21. Corpurile de stat-maior coprind Oficieri până la gradulu de Căpitanu în josu inclusiv.

Aceștia suntu însărcinați pe lingă divisiu sau brigade a regula măsurile corpurilor în țera sau în timpu de resbelu, a directa deslocarea trupelor în cantonamente, garnisone, tabere și bivouacuri, a face recunoscerea, a face serviciulu de adjutanți conformu ordinului Ministeriului sau a șefului de divizie sau brigadă.

Afară de acestu oficerii Statului maior potu fi întrebuințați pe lingă Ministeriulu de Resbelu pentru a întreține totu materialulu trebuinciosu pentru cunoștința armatei și pentru cea a altor

armate, a ține arhiva operațiilor militare, a prelucra istoria militară a armatei române, a face planuri trigonometrice și topografice ș. c. l.

Cadrele lor voru fi fixate printr'ua anume lege.

Art. 21. Corpulu intendenței este însărcinat cu privegherea administrativă a corpurilor.

De dînsulu depandă Corpulu și oficerii de administrație, serviciulu de aprovizionament ș. c. l.

Cadrele lor și atribuțiile voru fi fixate printr'ua anume lege.

Art. 22. Autorități militare de instrucție sunt: Școlile militare, cea de medicină, cea de veterinarie ș. c. l.

Cadrele și atribuțiile lor sunt fixate prin anume legi și regulamente.

Art. 23. Serviciulu Sanitaru alu armatei este supt unu personalu deosebitu dependente de Ministerulu de resbelu și regulat prin anume legi și regulamente.

Art. 24. Stabilimentele militare sunt fabrici de prafu, arsenalulu, manufacture de arme, atelieru de pirotechnie, laboratoriu ș. c. l. dependente de Ministerulu de Resbelu.

Ele sunt specificate prin anume legi.

Art. 25. Justiția militară se directeză de unu personalu deosebitu fixat prin legi speciale.

C. Armata permanentă.

Art. 26. Armata permanentă se compune din regimente de infanterie, cavaleria, artileria, Bataliōne de vînători, de Geniu de trenu, companii de pirotechnie, de uvrieri ș. c. l. a căroru cadre sunt fixate pentru fie-care unitate, atătu pe picioru de pace cātu și pe picioru de resbelu prin legi speciale.

Art. 27. Gradele și hierarchia militară, înaintarea, pozițiunile oficerilor ș. c. l. sunt determinate prin anume legi.

D. Reserva armatei permanente.

Art. 28. Oamenii cari fac parte din rezervă armatei permanente servu pentru a completa armata permanentă, cându este a se pune pe picioru de resbelu, sau a se mări pentru eserciții.

Art. 29. Ei se întorc îndată ce s'a ordonat chemarea lor la timpele din care au făcutu parte fiindu în activitate.

Art. 30. Chemarea rezervelor se ordonă de domn prin Ministerulu de resbelu și Interne. Ne sosirea în termenulu prescrișu prin ordonanță se va considera pentru omenii din rezervă ca desertare.

Contrōlele acelor omeni se ținu de către Statulu-maior alu trupelor respective.

Art. 31. Pentru întreținerea cunoștințelor lor militare se potu convoca în fie-care anu pe timpu de 4 săptămâni la timpulu și pentru corpurile ce se voru fixa de Ministru în urma unu decretu domnescu.

In timpulu serviciulu lor în armata permanentă sunt supuși legilor militare și au drepturile și datoririle ostașilor.

E. Sporul.

Art. 32. Toți omenii cari fac parte conformu art. 12 din sporu, servu a întocmi în timpu de resbelu trupele ce se sporesce în timpu de resbelu armata.

Aceștea se voru fixa printr'ua anume lege.

Art. 33. La casu de a nu ajunge rezerva pentru a completa efectivulu armatei regulate cându este a se pune pe picioru de resbelu atunci acestu efectivu se completează prin omenii din spor; pro cumu erăși cându rezerva este mai mare de cātu cea trebuincosă pentru complectarea armatei, acestu sporu trece în timpu de resbelu la trupele ce se mărește armata permanentă în timpu de de resbelu.

Art. 34. Contrōlele omenilor din sporu se ținu pe judecie de către stabulu ce este numit în fie-care judeciu

și care se află prezentu și în timpe de pace.

Art. 35. Toți omenii sporulu făcărui judeciu întocmescu după arma în care au servit, bataliōne de infanterie, escadrōne de cavalerie sau baterii de artilerie.

Omenii celor-alte trupe sunt atașați la infanterie sau cavalerie.

Art. 36. In timpu de pace există în fie-care judeciu numai cadrele acestor trupe compuse după cum se va fixa printr'ua anume lege, care cadre sunt retribuite.

Art. 37. In timpu de resbelu sporulu se chemă prin decretu domnescu. Chemarea poțe fi parțială sau generală pentru tōte judeciile.

Dupe găsirea cu cale a ministriului unitățile fie-cărei arme din fie-care judeciu citate la art. 35, se potu subimpărți sau împreuna cu unitățile altor judecii.

La casu de a nu fi trebuință de toți omenii sporulu se voru libera mai înteu cei ai anului celui mai vechiu.

Dispozițiunile din art. 30 în privința nesosirii, cându s'au chemat omenii din sporu se aplică și la danșii.

Art. 38. Trupele din sporu se comandază de oficeri luați din armata permanentă.

Oficerii din sporu potu fi întrebuințați după găsirea cu cale a ministriului sau în trupele din armata permanentă sau în cele din sporu.

Art. 39. In timpu de pace se potu convoca pentru unu timpu de 4 sau 6 săptămâni pentru exerciții. Atunci ele sunt retribuite ca armata permanentă și sunt sub legile militare.

Oficerii instructori li se detașază din armata permanentă.

Chemarea însă a trupelor din sporu urmază a se face la unu timpu unde nu se aduce vătămare agriculturii.

Loculu adunării trebuie se fie în cerculu judeciulu respectiv sau alu judeciilor vecine de 4-6 poștii.

Timpulu dusulu și întorsulu nu se coprinde în cele 4 săptămâni.

Art. 40. La casu de chemare a sporulu ei se voru echipa și arma în capitala judeciulu respectiv, pentru care sfârșitu se voru afla depouri în aceste capitale.

Acele depouri sunt administrate de șeful stabulu permanentu numit în fie-care judeciu prevăzutu la Art. 34 și 36.

CONSILIUL DE MINISTRI.

Înaltă rezoluție:

„Se aprobă.

„CAROL.“

JURNAL

Astă-ți, 21 Iuliu 1866, în ședința consiliulu de ministri, luându se de aproape considerare referatul D-lui ministru secretaru de Statu la departamentul instrucției publice și al cultelor, sub No. 7022;

Considerându că, din cauza înfrînțării caratinelor pe la frontierele țerei, intrarea membrilor societății titerare din provinciile române supuse administrației streine, a devenit imposibil pentru ziua de 1 Augustu viitor cându era decisu a se deschide acesta societate;

Consiliulu uninduse cu opiniunea D-lui ministru alu instrucției publice și alu cultelor. decide ca, întrunirea societății literare pentru cultura limbii naționale, se se amâne pentru anul viitoru 1867.

D. Sturdza, P. Mavrogeni, G. Stirbei, I. Cantacuzino, Ion Ghica, I. Strat, I. Ghica.

Prin decretu cu data 22 Iuliu 1866, dupe propunerea facută prin raporturi de D. Ministru secretaru de Statu la departamentul justiției, D. G. Orlănu, actualulu supleant de la curtea de apel din Focșani, este numit membru la aceeași curte.

D. G. I. Vernescu, doctoru în dreptu, actualulu procuror de secțiune la cur-

tea de apel din Focșani, este numit supleant la aceeași curte.

D. Iorgu Pruncu, fostu judecătoru de tribunalu și fostu prefectu, este numit procuror de secțiune la curtea de apel din Focșani.

D. Dimitrie Sachera, este numit portărelu la tribunalulu Prahova.

D. Toma Sergescu, fostu profesor și comisar de poliție, este numit portărelu la curtea de apel din Bucurescu în locul D-lui Lache Ionescu.

Prin decretu cu data 22 Iuliu 1866, e numit în postu de de primaru alu comunei Botoșani, D. Emanoil Vasilevici, eră de adjutoru alu dîsului primaru D. Dimitrie Cristea.

Citim în Monitorulu Diplomaticu din 29 Iuliu.

Nu se va fi citat fără interesu discursulu ce a pronunțat principele Carolu de Hohenzollern cu ocazia săvârșirii jurământulu pe noua constituțiune adoptată de camerele rămâne. Nimicu nu poțe fi mai cu judecată și mai politicu în sensulu adevăratu alu vorbei de cātu acestu discursu, în care se resumă în câte va frase netede și strinse drepturile și datoriile suveranulu României de către acela care a fostu chemat se le eserse și se le îndeplinescă.

Avantagiulu celu mare și care face încuragătore poziția junelui principe este nu numai că a fostu chemat pe tronulu său de unanimitatea sufragiilor națiōnel române, dără încă că realisă singura combinație prin care ordinea și securitatea politică se potu căpăta Românilor. Suirea lui pe tron dedese ore-care nelinisciri Turciei, principele se silese a le nimici prin declarațiile cele mai categorice. „Legămintele seculare dice elu, care ne unesce cu curtea suzerană și care totdeuna au fostu pentru Români uă ocrotire puternică în timpii cei mai dificili, trebuiesc se fie respectate și menținute. Proba necontestabilă a simțimentelor noastre în privința acesta, va fi primită, nu mă îndoiesc, de către Sublima Pörtă ca uă garanție pentru viitoru.“

Era anevoe de a statornici cu mai multă precizie și cu mai multu respect pentru tractate situațiunea internațională a României. Articolulu 13 din Convențiunea din 1858 în fondu nu era de cātu uă atingere a dreptulu, recunoscutu în cele din armă Românilor de către puterile garante de ași modifica sau de a schimba după placulo administrația lor interioră; de aceea și obstacolele ce se făcū în numele său la intronarea unu principe străin trebuiau se cadă în fața posibilității de a consilia această combinație cu menținerea suzeranității otomane. Sublima Pörtă a înțeles-o cu uă echitate și uă moderație căria i facem tōte omagele noastre, și care dovedesce îngrijirea ce are de a nu măi mări prin puterea sa dificultățile ce se întâmpină pentru pacea Europei.

Ora nu este departe în care România, după ce și-a căpătat instituțiile sele monarhice la care aspira de atăta timpu, după ce și-a căpătat unirea și autonomia cari au fostu conchistele sele tăcute, ale politice sele, va putea se pune la dezvoltarea interioră activitatea ce a putut intrabuina pină acum pentru cauza existenței sele. Cu uă constituțiune liberală și cu puteri publice bine separate și totu uă dată bine echilibrate, România va putea da în curându Europei occidentale, reu delimitată, tulburată de cestiunile sociale, spectaculu foarte rar astă-ți alu unu popor inteligent și practic care și urmăresce cu stăruință, dără fără precipitare, ameliorările de care are nevoie și nu se lasă a se înlătura de adevăratele sele interese de către nici uă preocupare străină.]

Astă se pare a fi programulu principulu Carolu de Hohenzollern. Acestu programu va satisface atătu pe puterile garante cātu și pe populațiile române chiaru.

Ele au împreună usă interesu comunu de a vedea provinciile dunărene independente și fericite; căci cu cātu acestu înducit rezultat se va întări, cu atătu pericolele cestiunii Orientulu se voru depărta. Principele Carolu dără poțe de acum a se asigura, din partea curților occidentale, de simpatie cari negreșitu nu voru întârția a-i veni supt formă oficială, și cari astu-fel, din punctulu dreptulu scrisu, voru face definitive guvernămintulu și suveranitatea sea. (Henry Vignaud).

FELURIMÍ.

Suntu acuma trei ani. Mai mulți lucrători erău ocupați a astupa unu lacu pe proprietatea C... a generariulu M... Unu ungurēnu care prin purtarea sea liniscită și probitatea sea recunoscută, căpătase întręga încredere a generariulu, priveghia pe lucrători. Elu era neobosit și de uă scupulositate exemplară. Povețe, îndemnuri, asprimi, nimic nu cruța pentru a ajunge ca lucrulu stăpînulu se se facă bine și mai îngrabă. Putem, dără, se ne închipuim că lucrătorii nu putea se-lu vedu cu ochi bun și le era din contra uă greutate de care ar fi dorit se scape cu ori ce prețiu. Unulu dintr'înșii i ar fi dîșu chiaru că avea se se căiască uă dată de atăta cicălituri.

Septămină se sfârși, și lile de lucru trecu cu dinsa și veni Duminica đioa de repausu pentru lucrătorii. Stan, astu-feliu se numia ungurēnu care fusese însercinat cu privegherea lucrării laculu, Stan intră la stăpînulu său, care nu-lu vedea totu de-una de cātu cu cea mai mare plăcere.

— Ce e nou, Stane îl dîșe generalele cu zimbetulu pe buze.

— Nimicu, stăpîne, anu venit nu-mai se vè superu.

— Astă și s'ar întâmpla pentru întâia óra. Cu ce vrei se mē superi?

— Apoi, Stăpîne, de, m'ar' trebui ceva parale se trimiță dincolo, a casă la părinți.

— Se-ți dau, Stane, tu scii că ai la mine aprópe la trei-đeci de galbeni. Toți se și dau și mai mulți, daca ai trebuință.

— Ba nu-mi trebuie, stăpîne, decâtu numai acei-a.

Generariulu se pune la mase, și după ce scrisu unu biletu, îl dade ungurēnulu.

— Ține, cu asta vei avea banii ce cei de la bancherulu L... de la Bucuresți, tu scii că la mine nu țiu nici uă dată bani.

— So trăsesci, stăpîne.

Bucurescu era la uă distanță de două ore aprópe. Stan se porni îndată, pentru a se putea întorce mai de vreme la moșie. Dără s'era, trecu și elu nu mai sosi, a doua și îl așteptară degăbă și vădendū că septemina trece, nimeni nu măi întrebă de dînsulu, sicuri fiindu că a trecut în Transilvania, dără fără bagagiu, fără se înscințeze pe generariulu, fără se spuia la nimeni? Iată ce nu se putea înțelege; însă ori ce cercetări, ori ce căutări fusese fără nici unu rezultat.

La sfirșitul unei bancherulu trimise generariulu compulu de intrare și de esire a capitalulu său, generariulu vedu în piesele justificative și biletulu ce-lu dedese lui Stan. Îscălitura purta numele lui, însă se vedea că nu era de mână lui. Generariulu bănui ce-va.

— Scii, Dbnule, dîșe băiatulu de la Banchiariu, cine a venit de a luat astă sumă?

După semnamentele date, generariulu se convinse că Stan nu fusese la banchiariu; atunci bănuia că a fostu ucis de vre unu miserabile se întări și mai multu, înscință pe autoritate, se făcū nou cercetări, dără t tu atătu de zadarnice. Dumneđu însă nu lasă uă crimă nedescoperită; acuma cātu-va timpu, suntu câte-va septămini, apele laculu derimară uă margine a laculu și toți putu vedea unu cadavru ce fusese îngropat acolo de multu timpu. De astă-dată ore-esre semne putu adeveri cu acelu cadavru era alu betulu Stan. Se asigură că Justiția e pe urmele criminalilor.

M-lle FANY GULOTEN

LA

SOMNAMBULE RENOMMÉE

Qui dans plusieurs villes et Residences des 3 parties du monde, a su gagner d'admiration, est arrivée, et restera ici pendant son passage a Petersburg; elle a l'honneur d'annoncer au P. T. Public, que dans

L'Hôtel La Concorde No. 10.

elle donnera des sessions au p. t. Public qui veut se confier à son somnambulisme et la quelle les invite, de proposer des interrogations pendant son sommeil magnétique, soit du temps passé, présent, ou l'avenir; elle ne répondre pas aux malades seulement.

L'honoraire pour une interrogation est d'un Icoszar, pour une session plus longue 1 ducat,

et pour une conversation d'une demie heure 2 ducats.

Il faut que ces interrogations soient demandées avec seriosité; et dans les langues suivantes: française, italienne, russe, ou allemande. Heures de consultation: depuis 10-2 heures avant midi et de 3-8 heures après midi.

L'honorable public peut venir en compagnie, ou seul:

On peut la consulter aussi chez soi; l'honoraire pour une petite compagnie de 5, 6 personnes est de 5 ducats.

M-lle Guloten, ne doute pas, qu'elle recevra aussi ici l'admiration, comme elle l'a gagnée par tout, quand le p. t. public saura user de l'occasion de se confier a sa puissance somnabuliste, pendant les peu de jours qu'elle restera ici.

de vânzare, 1 UNU LOCU OHAVNICU

din piata St. George nou vis-a-vis de grădina alături cu stabilimentul d-lui Nicolae H. Panteli.

2. SIMIGIRIA și COFETARIA din Herasca pe locu ohavnicu.

3. MAGAĐINULU din Strada Bărății No. 22. Doritorii se voru adresa la D. NICOLAE H. ANGELO Stada Găbroveni No. 27 de la 8 pînă la 9 ore dimineața și de la 3 pînă la 7 ore seara.

339

12-24.

Pădurea mea

de 400 POGONE din proprietatea Asemnatului.

acești districtu Romani unde se află totu felul de lemne de lucru este de vânzare, doritorii se

voru adresa la Arcești ori la Craiova la suptu semnatul.

No. 342. 1-2z

P. Măinescu.

BURSA VIENEI

22 Iuliu

Metalice	60 90
Naționale	64 75
Loze	74 30
Creditul	726 —
Acțiun. băncei	142 50
London	130 75
Argintul	128 50
Ducați	6 21
Silber în Mărf.	

MIȘCARILE PORTULUI BRĂILEI

NUMELE PRODUCTELORŪ	BRĂILA 22 Iuliu	Bă.	
Grău ciacăr calita. I, chila lei.	215—225	Corăbii sosi. încărc.	12
" " " II, " —	190—200	" " deșerte.	11
" cernău " I, " —	170—180	" porn. încărc.	9
" " " II, " —		" " deșerte	2
" arnău G rca		Vapóre sositu	5
Secara	105—115	" " por ate	2
Porumbu	130—140	Șlepurî porî. la Sulina încărcata	
Orđu	75— 85		
Ovăđu			
Meiü			
Rapița	80— 85		

STABILIMENTULU TIPOGRAFICU

ALU LUI

C. A. ROSETTI

*(STRADA ACADEMIEI No. 22.)***PRIIMESGE TOTU FELULU DE LUCRARI PRECUM:**

BILETE DE GUNUNIA,
BAPTISM SI VISITAC
SI ORI CE ALTE BILETE DE INVITATIUNE.

AFISE, DIARE
MARI SI MICI
IN
DIFERITE LIMBE.

TABELERIE
DE DIFERITE FELURI,
ETICHETE, CONTURI, CONTRACTE, POLITE
CIRCULARI SI FATURI
COMMERCIALLE.

APE MINERALE

D. STAICOVITS

Are onore de a face canoscutu print'acesta și d'a recomanda inaltet nobilimi onorabilului publicu că au primitu unu nouu transportu de APE MINERALE prospete precumu Adelta-iseque, Aja de VICHY SPA, PYRMONTU, VILDUNGER, PREBLAUER, KLAUSNER, MARIEMBAD KRAIZ și FERDINAND BAUN, KISINGER, RACOZI și PANDUR. EGER FRANZ și SALZ QUELE HALLER IOD-VASER, SELTER, PILNAER, CARLSBAD, SPRUDEL și MILBRUN, GLAICHEMBERGER, APA DE BUDA, de SECENYI și LEAK, BORVIS de BORSEC și de ARPATAC, SARE de VICHY pentru BAUT și pentru BAI, SARE de CARLSBAD, tote prospete și precieurile convenabile.

Facu a mea plecatu invitatie.

348

Piața Tétrului Cassa Torok.

D. STAICOVITS.

2-1s

VINURI NEGRE DE HUNGARIA

D. STAICOVITS

Are onore de a face canoscutu print'acesta inaltet nobilimi și onorabilului publicu că au primitu un mare transportu de VINURI ALESE UNGUREȘTI, cu ocaua și in Butele a cărora calitate pote concura cu tote vinurile venite până acuma aici. Asemenea recomandu și unu bogatu asortimentu de VINURI de BORDO și de ȘAMPANE, LIQUERURI de diferite arome, APSENTU, COGNAC, KIRȘU, CIURASO DE OLANDA, ȘARITRES precumu și tote articolele COLONIALE, MEZELICURI, CAȘU, de EMENTAL, OLANDA, PENTELEU de alu D-lui Persescu și tote articolele necesarie casi.

Invitu pe tota inalta nobilime și onorabilulu publicu a bine voi a onora Magađinulu meu totu cu accesi incredere ca și in trecut, și speru că mă voiu sili din tote puterile ai satisface intiu cu bunele calități ale mărfurilor, alu doilea cu precieurile cele mai convenabile, și alu treilea cu serviciulu celu mai onestu și curatu.

347

Piața Tétrului Cassa Torok.

D. STAICOVITS.

2-1s

CASCAVALU DE PENTELEU

MAGASINULU IOAN ANGHELESCU*(Calea Mogoșoe vis-a-vis de Palatu in Coltu.)*

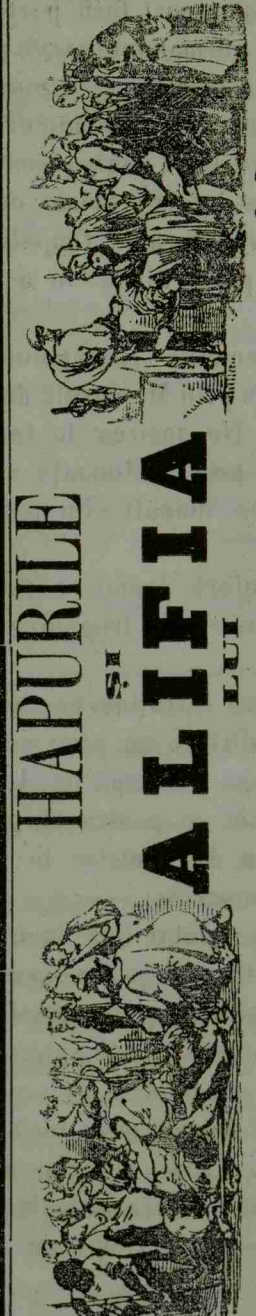
Subtu-semnatulu inștițedu inalta nobilime și onor. publicu că mi-au sositu alu 2-lea transportu de cascavalu adevăratu de Penteleu (caet nu toți munții Carpaților șu nemesce Pentelea) din cășările mele calitate a cărua este multu mai bună de cătu din primul transportu.

De vânzare și la d-nu Ion Martinovits, hanulu Șerban Vodă, la d-lu Ion Ovesa hanulu Greci la Cănele Negru și Pănu Popescu hanulu Zlatari

Tipografia C. A. Rosetti Strada Academiei No. 22.

NEGRU & ALBU,
TAMAI OASA.
PELINU NEGRU, de 3, 4, și 5 ani din cele mai renumite vi de la Drăgășani et Negru (Srbie) se află de vânzare la sub-semnatulu cu butoiu, și a se pune la butiul sau cu ocau. Magasinulu se află vis-a-vis de Pripsta Sîrbuțu calea Mogoșoe No. 122 la Leu Florea Burcescu (253. 32 34).

VINU

HAPURILE
ALIFIA
HONIG
HOLLOWAY
La Domnu
HONIG
SPIRTERIA NAȚIONAL

ACESTE HAPURI și ALIFIE sântu din tote doctoriele acele a cărora vânzare este cea mai respindită in lumea intraga.
HAPURILE sântu cele mai bune curățiri și regenerări a sangelui, cunoscutu pînă acumu. Ele indreptă în grabă tote desordinile animiei și ale stomacului; sântu neprețute pentru casurile de disenterie și, ca unu remediulu generalu de familie, sântu mai presus de ori ce comparațione.
ALIFIA tãmaduesce tote renele, tote rãnille și bubele chiar și acele ce esistă de 20 de ani; și in tote casurile de bolă de piele, fie cătu de tari, precumu; lepra, scorbutulu, rãca, și tote cele-lalte iritațiuni, ale pielii, află cineva un tãmaduire sicură și radicală. C'unu cuvântu, pentu intrubunițarea pe din afară nimicu nu pote rivalisa ca acestă alifie.
Instrucțiuni in ori ce limbă (chiar și in cea chineza se găsescu in jurulu fie-cărei cutic și fiă-cărui borcanu).
ACESTE DOCTORII PRECIOSE se găsescu la toți farmacistii la Siam Hongkong Shanghai și in totă China, in India, la insulele Archipelagului orientalu, in Grecia și Turcia. Depositar generali la București D. HONIG la Spîțeria Națională, la Constantinopolu DD. Della Sudda și H. Madella, la Triest D. I. Serravalle.